

Básně

Pampelišky

Ani nevíš, mamko milá,
jak jsem ráda, že tě mám.
Přemýšlím už od večera,
co ti k Tvému svátku dám.

Že je moje kapsa prázdná,
to mně vůbec nevadí.
Kdo v svém srdci lásku nosí,
vždy si nějak poradí.

Natrhám ti pampelišek,
těch dukátků ze zlata,
ať dnes všichni lidé vidí,
že jsi také bohatá.

Mamince

Tvoje dlaně krásně hladí,
v nemoci mi čelo chladí,
oči Ti jak hvězdy září,
když mám hlavu na polštáři,
když už večer usínám,
tak jsem šťastný/á, že tě mám.
Kdyby se mě někdo ptal,
copak bych si nejvíc přál?
I kdyby dal modré z nebe,
přál bych si být vedle Tebe.